

Úrslitatímar.

Dað hefir verið injer ánaegjnefni, að sjá koma fram í þjóðfelagi voru, manni sem er eins vel að sjer í dýrafræði og mag. Árni Friðriksson, Íslensku mentalífi er mikill ávinnungur að slíkum manni. Eru mikils verð, útvarpserindi þau um aldhavörð í dýraríkinu⁴, sem hann er að flytja. Er það sagan af framsókn lífsins og einkum dýralífsins, hjer á jördinni. Hefir sú framsókn verið erfð, og jafnvel augljóst, að hjer hefir aðeins með naumindum getað þróast líf, og hið allra tæpast að orðið gæti vitísf. Og á allri framsókninni hefir verið sá aðalgalli, að framfærinni hefir jaflan fylgt nokkur asturför. Eða með öðrum orðum: lífið hefir ekki getað komist til fulls á frumsafarbraut. En nú eru merkilegri tímar, en verið hafa áður í sögu jardarinnar. Nú eru úrslitatímar. Má nú greinilega sjá fram á hrum hins hvíta mannkyns, og síðan alls mannkyns, ef ekki gæti orðið gagngerð breyting. En að vísu er sú breyting hegar farin að gera lítillega vart við sig. Árroði hinnar nýju aldar, hinnar sönnu framsaraaldar, er hegar far-

inn að færast upp á loftið. En vandréði þau, sem nú standa yfir, nú þegar einmitt gæti verið betra að lífa en nokkuru sinni áður, stafa af því, að árroða þessum hefir ekki verið gaumur gefinn. Úrslitasannindli þau, sem þegar hafa komið fram, eru einskis metin: Sannindin um tilgang lífsins, um hið fullkomlega, náttúrulega framhald lífs vors í þessum — en ekki öðrum — heimi, og fram-

Íslendingar mundu verða fyrst: þjóðin, sem algerlega liði undir lok eftir sannindum þessum, sem vikið var á, yrði ekki sigurs audíð. En íslendingar geta sjálfsir átt upptök þess sigurs. Vor þjóð getur fyrst allra orðið til þess að reisa stöð til sambands við lífið á stjórnunum, lífið sem hefir verið misskilið sem goða- og andalíf. Geri menning hjer í Reykjavík, samtök um, að hin fyrirhugaða kirkja, skuli verða slik sambandsstöð. Mundu oss þá alls staðar bera höpp að höndnum í stað óhappa, þegar það verk væri vel á veg komið. Fyrsta sambandsstöðin af þeiri tegund, táknað stærri tímamót í sögu lífsins hjer á jördinni, en verið hafa áður,

29. okt.

Helgi Pjeturss.